

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.539/2013/4.szám

A Kúria a dr. Rézmovits Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Kiemelt Adó-és Vám Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. május 24. napján kelt 19.K.29.307/2013/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.29.307/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 195.500 (egyszázkilencvenötezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes, mint hitelező, valamint adós és adóstárs 2005. április 1. napján kötöttek devizában nyilvántartott, lakóingatlan vásárlási kölcsönszerződést. Az adósok nem tettek eleget fizetési kötelezettségüknek, ezért a felperes felmondta a szerződést és 2012. január 20-i keltezéssel a fiatalok lakáskölcsönéhez kapcsolódó állami kezesség vállalásának és érvényesítésének részletes szabályairól szóló 4/2005.(I.12.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) alapján a 1.955.185 forint összegben kérte az állami készfizető kezesség beváltását.

Az elsőfokú adóhatóság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 117.§ (4) bekezdés alapján lefolytatott ellenőrzés adataira tekintettel a kérelmet elutasította.

Az alperes a 2469370232. számú határozatával - az indokolás

megváltoztatásával - helybenhagyta az elsőfokú döntést.

Indokolása szerint az adós olyan munkáltatói jövedelemigazolást csatolt, amelyen nem a munkáltató cégszerű aláírása szerepel: ennek következtében nem hiteles okirat. Az adóhatósági adatbázis alapján az adósnak nem volt bejelentett munkaviszonya, jövedelmet részére az OTP Banknál vezetett folyószámlájára nem utaltak, az adóstárs pedig GYES-en volt. A hiteles okirat hiányában a felperes ügyviteli utasításában foglaltak sem teljesültek. Az adósok a hitelkihelyezés időpontjában nem voltak hitelképesek, amit - gondos és nem formális eljárás esetén - a felperes felismerhetett volna.

Az alperes határozatát a felperes belső szabályzatára, a Korm.r. 2.§ (1) bekezdés c) pontjára, 7.§ (4) bekezdésére, a hitelintézetektől és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 78. (1) bekezdésére alapította.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.

Indokolása szerint az alperes nem azt állapította meg, hogy a felperesnek az ügyviteli utasításban megjelölt cégkivonat lekérésén túl más kötelezettsége lett volna, hanem a Hpt. 78.§ (1) bekezdésének sérelme kapcsán hivatkozott a felperes mulasztására.

Az ügyviteli utasítás 2.1.4. pontja egyértelműen meghatározza, mikor áll fenn a hitelképesség. Az alperes objektív tényező - bevallást nem nyújtott be a munkáltató - alapján azt állapította meg, hogy az adósok nem voltak hitelképesek, így a Korm.r. 2.§ (1) bekezdés c) pontja alapján nem volt jogszerű a hitel kihelyezése. A hitelképesség objektív tényező, fennállta tekintetében irreleváns, hogy a felperes mulasztott-e vagy sem. A Korm. R. 2.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti feltétel a felperes mulasztása nélkül is érdemi feltételnek minősül.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a Hpt. 78.§ (1) bekezdésére nézve a lakossági folyószámla kivonatok képezik a vizsgálat tárgyát: az alperesi megállapítás arra vonatkozott, hogy amennyiben a felperes vizsgálta volna a kivonatokat, úgy megállapíthatta volna, hogy az adósok nem hitelképesek.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát ezért kérte, mert az tévesen értelmezte a Korm.r. 2.§ (1) bekezdés c) pontját, 7.§ (4) bekezdését és a Hpt. 78.§ (1) bekezdését.

Hangsúlyozta, hogy a hitelképesség vizsgálata során nem követett el mulasztást, nem róható terhére olyan körülmény - adósnak a munkáltatója általi be nem jelentése - amelyről a hitelbírálathoz nem tudott. Az ügyviteli utasítás szerint jövedelemről és a folyamatos munkaviszonyról az adós munkáltatói igazolást csatolt. A hitelképességnek a Korm.r. 2.§ (1) bekezdés c) pontjának

megfelelően a belső szabályzat szerint kell fennállnia, nem pedig objektív tényezők alapján. Az ügyviteli utasítás szerinti jövedelem vizsgálatot pedig a felperes elvégezte, nem volt további ellenőrzési kötelezettsége.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta. Előadta, megállapítása azon alapult, hogy a felperes meg sem kísérelte feloldani az ellentmondást a hiteligénylő folyószámlája és saját jövedelemére vonatkozó nyilatkozata, a munkáltatói igazolás és az OTP Banknál vezetett számla adattartalma között.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

Az állami kezességvállalás intézményét a Kúria már több, a feleket is érintő ítéletében elemezte (pl. Kfv.I.35.479/2013/4., Kfv.VI.35.074/2013/6., Kfv.I.35.481/2013/4.szám). Az alperes eljárására mindegyik esetben az Art. 117.§ (1) és (3) bekezdése az irányadó, melyek alapján az adóhatóság elutasítja az állami garancia beváltása iránti kérelmet, ha a hitelintézet eljárása nem felel meg az irányadó normák által meghatározott feltételeknek.

A Korm.r. 1.§ (9) bekezdése szerint az állami kezességvállalás (2)-(8) bekezdésében meghatározott igénybevétel feltételeinek meglétét a folyósító hitelintézet a hiteligénylő által benyújtott dokumentumok, nyilatkozatok alapján köteles ellenőrizni. A 2.§ (1) bekezdés c) pontja értelmében az állami készfizető kezességvállalás további feltétele, hogy az adós, illetve az adóstársak hitelképessége, jövedelmi helyzetüket is figyelembe véve a kölcsön teljes összegére vonatkozóan a kölcsönt nyújtó hitelintézet belső szabályai szerint fennáll.

Az állami kezesség vállaláshoz kapcsolódó jogszabályi feltételek megtartását szigorúan kell vizsgálni. Miként az elsőfokú bíróság is kiemelte, a Korm.r. 2.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti hitelképességnek objektív ismérvek alapján fenn kell állni. A hitelintézet belső szabályzata nem írhatja felül a Korm.r. követelményeit, azokkal összhangban kell állnia: az állami kezességvállalással biztosított hitelek kihelyezése során többlet követelményt támaszthat, kevesebb esetén kétséges a hitelintézet eljárásának jogszerűsége.

A jogerős ítélet helytállóan elemezte, hogy az állami garancia beváltás iránti kérelem elutasításának alapvető indoka nem az volt, hogy a hitelbírálat nem felelt meg a felperes belső szabályzatának, hanem a Hpt. 78.§ (1) bekezdésével összhangban az, hogy – bár az adatok rendelkezésére álltak – a felperes nem észlelte az ellentmondásokat, így meg sem kísérelte azok feloldását. Ide tartozik az a körülmény, hogy az adós által benyújtott munkáltatói

igazolás szerint munkaviszonya 2003. március 1-től folyamatos, az általa kitöltött személyi adatlap szerint jövedelme teljes egészében az OTP-hez érkezik, de a folyószámlára utalás csak 2005. márciusában, egyszeri alkalommal történt, a számla folyamatos fedezet hiányt mutat. Észlelni kellett volna, hogy a munkáltató által igazolt 76.472-73.925 forint nettó jövedelemmel szemben a felperes saját maga a „Részletes személyi adatok” nyomtatvány 3. rovatában nettó 140.000 forintról nyilatkozott. Az adatok ellentmondásainak figyelmen kívül hagyása a Hpt. 78.§ (1) bekezdés sérelmét eredményezi.

A felperes nem jelölt meg felülvizsgálati kérelmét megalapozó jogsértést, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alkalmazásával kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest, a beváltani kért 4.155.285 forint forint figyelembe vételével.

Budapest, 2014. április 10.

**Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné
Éva sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró**

dr. Oláh

A kiadmány hitelül:

tisztviselő